

Gale - Truls

Han bodde deroppe paa fjeldets top
den gamle rare kar
og det ved hans hyste kar gjorde
de eneste venner han har.
Der havde han læst i mange aar,
men nu var hans gang blit tung
matt var hans die graat hans haer
men han hadde jo ogsaa været ung.

Han hadde jo været et livs lidet gut,
der vadsede morgang og altid
men lykken og glæden snart tok slud
og er siden blit "gale - Truls" kaldt

Han mistet sin yngling en uventet
deroppe paa fjeldets top
han bar hend hjem fra sneen skred

og hvisket saa omf hendes navn.

5

Aa se paa mig Ingrid, og hvisk mit navn
som du gjorde saa ofte engang.

Aa se paa mig Ingrid, aa hvisk mit navn
som du gjorde saa ofte engang.

6

Men Ingrid hun kunde ei mere se,
ei heller hviske hans navn,
hun saa ei sin kjære laa paa knæ
i sneen og graat som et barn.

7

Naar stormen rans om hans hytte jog
han søster sig hen i en krok
Han er ikke rød for stormens sus
men minderne ind paa ham før.

8

Aa siden dengang da han hjemmet forlod,
forældre, søsken og alt,
han bygget sin hytte ved fjeldens foed
og er siden blit "gale - Trulov kaldet.

21/2 1924. A. Alerud.